RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 127.078 van 14 januari 2004
in de zaak A. 107.841/VII-29.775

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. VANDERMEERSCH,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 19 juli 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 25 februari 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. ROOSEVELT, die, loco advocaat S. VANDERMEERSCH, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 19 december 1999 en verklaarde zich op 21 december 1999 vluchteling.

1.2. Op 25 februari 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 20 juni 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt :

> "Betrokkene werd verhoord op 9 mei 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal.
>
> Betrokkene verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en sinds 1996 actief te zijn voor de oppositiepartij S.D.F (Social Democratic Front) als 'Organising Secretary', afdeling Ekemba (Kumba-district). Tijdens de nationale verkiezingen op 17 mei 1997 werd betrokkene gevraagd toezicht uit te oefenen in een stemlokaal te Ekemba en nam hij deel aan de telling van de stemmen. Bij het overbrengen van de stembussen naar het kantoor van de 'subdivisional officer' werd betrokkene samen met anderen gearresteerd en in het paleis van Chief Mukete opgesloten en gedurende twee weken zwaar mishandeld. Na tussenkomst van 'Human Rights-organisation' en S.D.F.-leden werd betrokkene vrijgelaten, waarna hij zijn politieke activiteiten

hervatte. Twee maanden vóór de presidentsverkiezingen van 12 oktober 1997 alsook eind mei 1998 nam betrokkene als oppositielid deel aan betogingen te Kumba, tijdens dewelke hij samen met andere leden opnieuw werd gearresteerd en één week respectievelijk twee weken werd vastgehouden in het politiestation te Kumba. Na een demonstratie te Douala op 12 november 1999 werd betrokkene op de terugweg gearresteerd samen met andere S.D.F.-leden en opgesloten te Tiko. Na twee weken slaagde betrokkene erin te ontsnappen. Tijdens zijn vlucht ontmoette hij een vriend die op weg was naar Douala. Betrokkene bracht hem op de hoogte van zijn problemen waarna deze vriend alles organiseerde opdat betrokkene het land zou kunnen verlaten. Op 18 december 1999 ging betrokkene aan boord van een vliegtuig met bestemming Brussel. Op 21 december 1999 heeft betrokkene zich aangemeld op de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg hij asiel aan.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat betrokkene, gezien zijn minimale kennis over het S.D.F., het allerminst aannemelijk kon maken sinds 1996 actief te zijn als 'Organising Secretary, van deze partij. Zo verklaarde betrokkene verkeerdelijk dat binnen de partij jaarlijks verkiezingen georganiseerd worden, zowel binnen de 'ward' als op nationaal niveau (verhoorverslag CGVS, p.2-p.4). Betrokkene stelde verder foutief dat 'Ward', 'National Executives', 'National Executive Committee' en 'Congress' (de enige) politieke organen zijn van deze partij (verhoorverslag CGVS, p.3-p.6) en behalve de president Nfundi kende betrokkene geen andere leden van het "National Executive Committee" (verhoorverslag CGVS, p.6). Het was voor betrokkene verder niet mogelijk een correcte en volledige weergave te geven van de verschillende functies binnen de Ward (verhoorverslag CGVS, p.2) noch van de verschillende niveaus binnen de partij (verhoorverslag CGVS, p.3). Informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, maakt duidelijk dat de door betrokkene vernoemde Wards in het Kumba-district nl. 'Kossala one, two, three, en 'Fiango one, two, three, four' niet correct zijn (verhoorverslag CGVS, p.3). Verder verklaarde betrokkene foutief dat 'Sunakan' in de periode 1996-1999 ooit de District Chairman is geweest van Kumba (verhoorverslag CGVS, p.3). De heren Asapgnu en Tamba, twee prominente personen binnen het S.D.F. meende betrokkene niet te kennen (verhoorverslag CGVS, p.4). (zie Constitution of S.D.F.,homepage S.D.F.,dd. 27/10/98 -'Evaluatieverslag Kameroen', CGVS en VBC, dd. mei 2001). De ernst van de motieven, die betrokkene aanbrengt ter ondersteuning van zijn asielaanvraag en die volledig gebaseerd zijn op de politieke activiteiten van betrokkene, wordt gezien bovenstaande vaststellingen dan ook in sterke mate ondermijnd.

Verder is het weinig waarschijnlijk dat -zoals betrokkene verklaart- deze bij de verschillende arrestaties niet op de hoogte was welke leden van de Ward mede werden gearresteerd dan wel wanneer zij werden vrijgelaten, aangezien betrokkene tussen de verscheidene arrestaties zijn functie als 'Organising-secretary' binnen de Ward zonder meer verder zette.

Het medisch attest (dd. 16 mei 2001) doet geen afbreuk aan bovenstaande motivering aangezien betrokkene zijn medische problemen niet in verband heeft gebracht met de in het verhoor vermelde gebeurtenissen in het land van herkomst, maar verklaarde dat de ziektesymptomen zich manifesteren sinds zijn verblijf in België (verhoorverslag CGVS, p.14).

Tenslotte bevat het verzoekschrift van betrokkene (dd. 28 februari 2000) geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 25 februari 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van de artikelen 52, §1,7/ en 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de wettelijke motiveringsplicht; dat de verzoekende partij aanvoert dat haar gegronde vrees voor vervolging voldoende blijkt uit haar "objectief controleerbaar en gedetailleerd feitenrelaas"; dat zij stelt dat haar politieke activiteiten en overtuiging de aanleiding waren tot haar arrestaties en vlucht uit haar land van herkomst; dat de situatie in haar land nog steeds onstabiel en gevaarlijk is en dat leden van de oppositiepartijen, zoals zijzelf, worden geviseerd;

Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoont dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennelijk onredelijk zou zijn, op feitelijk onjuiste motieven zou berusten of de wet zou schenden; dat niet blijkt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met alle gegevens die hem bekend waren; dat in zoverre de verzoekende partij wil aantonen dat de commissaris-generaal de feitelijke gegevens van de zaak verkeerd zou hebben beoordeeld, moet worden in herinnering gebracht dat de appreciatie van de feitelijke gegevens in de eerste plaats zaak is van de overheid; dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van die feitelijke gegevens in de plaats te stellen van die overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden; dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn; dat in het kader van een marginale toetsing de aangeklaagde onwettigheid slechts dan wordt gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is; dat het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de appreciatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op zich geen middel tot vernietiging van de bestreden beslissing uitmaakt; dat de bestreden beslissing de voldoende draagkrachtige redenen opgeeft waarom zij is genomen; dat artikel 149 van de Grondwet alleen van toepassing is op beslissingen van rechtsprekende organen, en niet, zoals te dezen, op beslissingen van organen van het actief bestuur;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. VERTONGEN,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. VERTONGEN. **E. BREWAEYS.**